

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ANNA TOIVO HUOMISEEN HERÄTTÄJÄJUHLAT

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

perjantai 14.7.2023
aattoseurat klo 18.00
Hanna Helander

Aika. Aika luo toivoa. Se voi olla yhdessä vietettyä rauhallista aikaa perheen tai ystävien kanssa, toisinaan aikaa olla yksin. Mahdollisesti keskustelu ennestään tuntemattoman kanssa. Sitä toivottavasti tarjoavat nämäkin herättäjäjuhlat. Kiireetön aika on monille nykypäivänä kortilla elämän sykkeessä. Lääkkeeksi tarjotaan omaa aikaa erilaisin ratkaisuin. Kiire ohjaa elämää, mutta mihin oikeastaan on kiire?

Vaikka itse olen tällä hetkellä hoitovapaalla kotona lasten kanssa, huomaa usein menevänsä samaan. Kiireen tuntu on läsnä. Neljä pientä lasta toki pitävät elon kiireisenä perusarjen pyöryksessä väkisinkin. Koululainen, eskarista kouluun loikkaava ja kaksi pienempää vauhtihirmua pitävät vanhemmat liikkeessä. On harrastuksia, kökkähommia ja kavereitakin olisi kiva nähdä. Koko ajan on jotain, vaikka tuntuu, ettei mitään ihmeellistä ole. On helppo käpertyä ja unohtua kiireen oloon. Ihminen kuitenkin tarvitsisi rauhaa ja rauhoittumista; mistä saa lohdun ja toivon?

Kiireen keskellä sunnuntaisin kirkkoon meno tai lähistöllä olevat seurat voi tuntua siltä, että ei viitsi. Olisihan tämä se ainut rauhallinen hetki kotona. Kirkko on varhain ja seurat myöhään, vaikka eipä meiltä pitkä matka ole Ylistaron komiaan kirkkoon tai seuroihin vaikkapa Ylistaroon Virtalan seuratuvalle tai Lapualla Wanhaan Karhunmäkeen. Kuitenkin syitä, kenties tekosyitä, keksii. Kun sitten lopulta saa aikaan lähdettyä, on ne hetket yleensä hetkiä rauhoittumiselle ja pysähtymiselle. Hetkiä ajatella tai olla ajattelematta mitään ihmeellistä. Seurapuheen rytmitys luo rauhaa, virren veisuu herkistää rukoukseen. On helppo muistaa ja tuntee, että näin on hyvä. Neljän lapsen pörrätessä ympärillä ei välttämättä ole aina helppo rauhoittua kuuntelemaan, mitä seuroissa puhutaan. Häsinää piisaa. Mutta onko toisaalta aina niin väliä, mitä tai miten tarkasti jäi mieleen? Se voi olla tunnelma. Osa puheista tai vain yksittäiset lauseet. Virren sointi hyräilyksi kotimatalle. Keskustelut lasten kanssa heille mieleen painuneista asioista. Kaikki se toivoksi huomiseen. Oli hyvä, kun lähdettiin!

Kun olemme perheen kanssa seuroissa tai kirkossa, moni saattaa meille sanoa: "Olipa kiva, kun lähditte lasten kanssa!" On totta, että aina lähdöt porukalla eivät ole helppoja ja huolettomia. Kuitenkin seuroissa tunnelmana olo on tämän kaltaisiin lausahduksiin: tottakai lähdettiin! Mutta miksi tosiaan lapsiperheet seuroissa on vähentyneet? Ja sitten tulee se kiire. Kaikilla on niin kiire. Meteliäkin lapsista saattaa tulla. Keskittyä ei voi itse eikä varmaan muutkaan. Tylsääkin lapsilla varmaan olisi. Yleensä kuitenkin on niin, että harvoin lapset muita häiritsevät ja lapsille itselleen tylsyyden tunnekin voi olla välillä ihan hyvä. Aina ei lastenkaan tarvitse sykkiä ylivirittyneesti tapahtumasta toiseen tai ohjelmatoimiston tehtäväbingoista pomppumaailmoihin ja harrastuksesta toiseen. Kiire vain on niin valtava, että ei ole aikaa hiljentyä.

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Jos sitten elämään tuleekin suunnitelmista poikkeavia tilanteita, vakaviakin, voi kiire loppua lyhyeen. Voi olla, ettei koskaan ole miettinyt tarkemmin, mitä kohti mennään, mikä on tärkeää. Kuinka siinä kaiken keskellä, kymmenien ja satojen kilpailevien tapahtumien ympäröimänä, moni kaipaisi juuri sitä pientä hiljaisuutta ja rauhoittumista. Mahdollisuutta kuunnella, hiljentyä ja nostaa katse taivaan isän puoleen.

Kun omassa arjessamme on oikein täyttä ja kovalevyn kantokyky hipoo ylitäyttöä, voi pienikin lisälästi tuntua ylitsepääsemättömältä. Tuolloin tulee mietittyä mielessään, että olo on toivoton. Toivoton olo hiipii sisuksiin ja valtaa kehon. Itku on herkässä, kaikilla. Iltaa kohden meno vain kiihtyy. Lopulta kuitenkin iltatoimien päätteeksi, kaikkien pistettyä pötkölleen, on aina iltarukouksen aika. Tavaksi on tullut, en tiedä mistä, että osan kanssa lauletaan "Levolle laske luojani" ja osan kanssa "Mä olen niin pienoinen". Lopulta, kun tupa hiljenee, enin kaaos on saatu raivattua ja on aika itse mennä nukkumaan, voi meillä vanhemmilla iltarukoukseksi jäädä vain sanat, jotka on jäänyt mieleen Virtalan seuratuvalta lapsiperhearkea elävän seurapuhujan puheessa kuullut iltarukoussanat: "Sängyssä ollaan, aamen!" Toisinaan tuntuu, että ei jaksakaan enää muuta. Useimmiten tuo lyhyt iltarukous myös hiukan naurattaa, tässä taas ollaan ja tästäkin päivästä selvittiin. Ja huomenna on armo uus. Joka tapauksessa tuo iltarukous kiteyttää ytimen: kiitos tästäkin luojan luomasta päivästä, tervetuloa uusi. Anna toivo huomiseen. Ympärillä voi olla iloa ja murheita, mutta niissä kaikissa hetkissä on hyvä muistaa rukoilla, laittaa kädet ristiin ja pyytää taivaan isältä siunauksen, voimia tulevaan ja muistaa kiittää. Niin monesta ympärillä olevasta asiasta saamme olla kiitollisia.